

Melief Magazine

Lenie 't Hart

Beschermvrouw van
de honden

Rockanje

Hoe het allemaal
begon

Recepten

Puur Plantaardig van
Antoinette Hertsenberg en
Jacinta Bokma

Columns

Yvonne Kroonenberg
Karen Soeters

Maak kennis met de dieren

VOORWOORD

Voor u ligt het Melief magazine: een speciaal ter ere van het tienjarig bestaan van de opvang gemaakt magazine. Melief hoopt u met dit magazine te informeren over het begin van de opvang, u te vermaken met columns van betrokken BN'ers en u te enthousiasmeren voor heerlijke, plantaardige recepten. Ook kunt u kennis maken met enkele vrijwilligers en leest u bijzondere verhalen over een aantal dieren die de opvang huisvest.

Melief wordt na al deze jaren nog altijd gerund door slechts 2 mensen: Marc Winters en Lothar Vermeulen. De afgelopen 10 jaar hebben zij, dag in dag uit en in weer en wind, zorg gedragen voor duizenden dieren die Melief heeft opgevangen. Zij hebben van Melief een waar paradijs voor de dieren weten te maken, waar een varken als Engel een nieuw, dierwaardig leven heeft gekregen. Over dit dier las ik 2 jaar geleden in een rondslingerend blaadje in de wachtkamer bij de dierenarts en mijn interesse was direct gewekt. Wat was dat voor opvang waar een kansarm varkentje, bedoeld voor de slacht, een tweede leven was gegund? Een bezoekje aan de opvang overtrof alle verwachtingen en valt eigenlijk met geen pen te beschrijven en op geen foto vast te leggen. Mocht u nog niet bij de opvang zijn geweest, dan hopen wij dat u na het lezen van dit magazine alsnog op een zaterdagmiddag de dieren komt bezoeken en dat u net zo enthousiast wordt als menig ander... Melief heeft u als donateur, collectant, standhouder, fan of trouwe vrijwilliger heel hard nodig!

Arne Schwarz & Jacqueline van Leer

Alle auteursrechten die rusten op dit Melief Magazine en alle daarop openbaar gemaakte inhoud (waaronder begrepen teksten en afbeeldingen), worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Stichting Melief of bij een aan haar gelieerde deelnemer. Het is zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Stichting Melief niet toegestaan om teksten, afbeeldingen, beeldmerken, tekeningen en/of ander auteursrechtelijk beschermd materiaal dat wordt gepubliceerd in dit Magazine (ongeacht de drager) of op stichtingmelief.nl (of op gelieerde websites), te kopiëren, te verveelvoudigen zonder voorafgaand toestemming te hebben verkregen.

Stichting Melief
Toen en nu
Blz. 4

Stier Survivor
Gered van de vee-industrie
Blz. 8

Column
Yvonne Kroonenberg
Blz. 10

Haan Marinus
Een 'waardeloos' haantje
Blz. 12

Puur Plantaardig recepten
Jacinta & Antoinette
Blz. 13

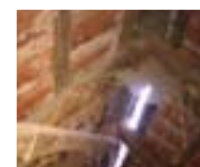
Beschermvrouw van de honden
Lenie 't Hart
Blz. 16

De inzet van
Annie Scheffer
Blz. 19

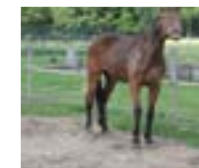
Hond Plato
Van mager naar ...
Blz. 20

Het huidige project
De dakpannen
Blz. 21

Even Voorstellen
Vrijwilliger Marion
Blz. 23

Paard Goldin
Oud maar trots
Blz. 24

Open dag bij Melief
Kom je ook...?
Blz. 25

LinkedIn Dierenwelzijn
Nederland
Blz. 26

Duizendpoot
Vrijwilliger Betty
Blz. 27

Hond Zara
De snelste bij Melief
Blz. 28

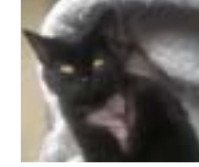
Column
Karen Soeters
Blz. 29

Varken Engel
Een wonder
Blz. 31

Ulrike
Ik vind het belangrijk om te helpen
Blz. 32

Poes Dodo
Alias statiefje
Blz. 33

Woord van dank
Namens Melief
Blz. 34

Hoe kunt u Melief steunen?
Alle steun is welkom
Blz. 35

STICHTING MELIEF

TOEN EN NU

Er was eens een geit die ernstig verwaarloosd was en in haar slechte conditie ook nog eens twee kinderen op de wereld moest zetten. Ondanks haar toestand beviel ze van 2 gezonde kinderen en dankzij goede verzorging en persoonlijke aandacht, knapte ze bovendien heel snel weer op. Aan dit dappere en sterke dier heeft Stichting Melief haar naam te danken. Stichting Melief heeft tot doel om dieren die verwaarloosd, mishandeld of met de dood bedreigd worden een fijne en permanente plek te bieden. Dieren die niet bij asielen terecht kunnen, of die geen kans maken er ooit nog uit te komen, kunnen hier rustig oud worden. Bij de opvang wordt geprobeerd om de dieren die binnen te komen weer een dierwaardig leven te geven. Ze krijgen persoonlijke aandacht, indien nodig medische verzorging, ruimte en vrijheid.

Honden, katten, konijnen, cavia's, kippen, daarvan apart een groep hanen, fazanten, eenden, ganzen, kalkoenen, pauwen, zwanen, geiten, schapen, hangbuikzwijnen en varkens, pony's, een paard, volierevogels, duiven, een kraai en sinds een jaar een koe en 2 stieren.

Stichting Melief is in juni 2003 opgericht. In eerste instantie was de opvang in Rockanje gevestigd, maar toen in september 2005 de verhuurder daar bekend maakte een ander bestemmingsplan te hebben voor de desbetreffende grond, moest er gekeken worden naar een nieuwe vestiging. Echter, in Nederland bleek een groot stuk grond om de -toen nog circa 300- dieren op te vangen onbetaalbaar. Om die reden werd er verder gezocht over de grens en in Sögel, een dorp in Duitsland, werd een grote boerderij gevonden. Op de bijna 4 hectare grond die de boerderij rijk is, is er voldoende ruimte voor alle dieren die Melief opvangt. Honden, katten, konijnen, cavia's, kippen, daarvan apart een groep

hanen, fazanten, eenden, ganzen, kalkoenen, pauwen, zwanen, geiten, schapen, hangbuikzwijnen en varkens, pony's, een paard, volierevogels, duiven, een kraai en sinds een jaar een koe en 2 stieren: alle dieren die bij Melief worden opgevangen hebben een eigen verhaal en over het algemeen zijn dit niet de leukste verhalen. Veel konijnen zijn op straat gevonden, of hebben in veel te kleine hokjes in tuinen geleefd. Bij Melief leven de konijnen op de zogenaamde

'konijnenberg'. Dit betreft een omheinde ruimte, waar de dieren hun eigen hollen kunnen graven. Naast de konijnen leven de varkens. De meeste varkens die Melief opvangt, zijn afkomstig uit de vee-industrie. Bij hun nieuwe onderkomen hebben ze een eigen afgeschermd deel van een grote stal tot hun beschikking. Tevens is er een uitloop naar buiten.

In de wei kunnen ze heerlijk hun neus onder het gras steken en in de zomer kunnen ze hier een modderbad nemen. Het overige gedeelte van de stal is het onderkomen van de geiten, hangbuikzwijnen, schapen en de koeien. Veel van de hangbuikzwijnen zijn als 'grappig cadeau' gegeven, waarna de overvallen nieuwe eigenaar van het dier af moest. Aan sommige hangbuikzwijntjes is goed te merken dat ze een behoorlijke valse start hebben gehad; zij blijven schuw en angstig voor mensen.

Bij Melief zijn deze dieren veilig

In de stal hebben ze echter de warmte en aandacht van hun soortgenoten en bovendien kunnen ook zij lekker naar buiten als ze daar behoefte aan hebben. Hond Ines zorgt samen met haar kleine roedel kuddebewakers voor de waarborging van de veiligheid van de dieren die in deze stal leven. De eenden, ganzen en zwanen komen vaak bij Melief, omdat zij niet meer kunnen blijven waar ze leven door overlast, lichamelijke afwijkingen en verkeersongevallen. Bij Melief zijn deze dieren veilig en bovendien wordt

er voor hun voedsel gezorgd. Ze hebben de beschikking over een vijver van 9 bij 20 meter, waarnaast bomen zijn aangeplant die voor de nodige beschutting zorgen. 's Nachts gaan alle dieren naar binnen, waar ze warm zitten en beschermd zijn voor vossen en andere jagers. De kippen, enkele hanen,

fazanten, pauwen en parelhoenders scharrelen door elkaar heen op het erf. Ook de geschiedenis van de kippen is over het algemeen niet erg rooskleurig. Vaak worden ze bij kinderboerderijen over het hek gegooid, of ze worden in de vee-industrie als de -inmiddels zeer bekende -"plofkip" gehouden. Maar de meeste zijn eenvoudigweg door particulieren als oud vuil in het bos of het park gedumpt. Bij Melief hebben ze een

eigen stal, waar ze altijd in en uit kunnen. Het liefst liggende dieren echter onder de loods, waar hooi en stro wordt opgeslagen. Daar maken de kippen hun eigen nestjes. De katten lopen tussen al het pluimvee rond op ditzelfde erf. Daarnaast hebben ook zij hun eigen stal, die vol staat met mandjes, eten en kattenbakken. De meeste katten hebben in hun leven verwaarlozing of verlaten gekend, maar opvallend genoeg lijken veel van deze beestjes hun vertrouwen toch weer terug te vinden. Menselijk bezoek in hun stal zorgt er voor dat er minimaal 10 katten om aandacht en knuffels komen vragen...!

Hanen worden vaak gezien als 'onbruikbaar'

Naast de kattenstal zit de hanenstal. Hier verblijven zeker 200 hanen die veelal gevonden worden op zogenaamde 'dumpplekken', waarbij valt te denken aan parkeerplaatsen of bossen. Hanen worden vaak gezien als 'onbruikbaar': ze leggen geen eieren en bovendien maken ze een hoop kabaal. Om die reden heeft Melief een grote stal voor deze dieren ingericht, waar ze naar hartenlust kunnen kraaien.

Ook kunnen de hanen natuurlijk naar buiten, waar ze een enorme weide tot hun beschikking hebben.

Melief huisvest, naast wat kleinere, 2 grotere hondenroedels. Een groepje oudere honden, dat het woonhuis als basis heeft. Hier hebben ze alle rust en ruimte. Net als de

katten, kennen de meeste honden die bij de opvang terecht komen een naar verleden. Honden die verkeerd behandeld zijn, vertonen vaak afwijkend gedrag en zijn daardoor niet meer te plaatsen. Bij Melief leven deze honden in een groep in een apart verblijf en vrijwel altijd lukt het de nieuweling om zijn of haar draai te vinden tussen de andere honden.

Voor beide roedels geldt, dat ze een groot grasveld tot hun beschikking hebben en ze daarnaast altijd naar binnen kunnen, waar voldoende manden en voedsel staan.

In totaal draagt Melief momenteel de zorg voor zo'n 1200 dieren. De algehele organisatie is in handen van Lothar Vermeulen en

Marc Winters: Lothar heeft de leiding over de opvang en hij doet dit (meer dan) fulltime. Lothar is gedragstherapeut voor honden en katten; daarnaast is hij gediplomeerd veterinaire natuurgeneeskundige.

Het werk voor Melief vraagt veel tijd

Marc doet de organisatie en de administratie op de achtergrond en hij springt bij in de opvang waar dit nodig is. Tot oktober 2010 werkte Marc nog 5 dagen per week bij een ander bedrijf om op die manier financieel rond te kunnen komen. Het werk voor Melief vraagt echter dermate veel tijd, dat ook Marc tegenwoordig fulltime voor de stichting aan het werk is.

In totaal draagt Melief momenteel de zorg voor zo'n 1200 dieren.

STIER SURVIVOR

Samen met kalfje Sunshine is Survivor bij Melief gekomen. Survivor is het eerste stiertje wat de opvang heeft opgevangen. Nu hij inmiddels bijna een jaar bij Melief woont, is hij samen met zijn “broer”, stier Limou, ook het grootste dier wat er rondloopt! Survivor is afkomstig uit een grote stal op een boerderij, waar hem een geheel ander lot boven het hoofd hing.

Doordat een vrouw zich het lot van de vermagerde, uitgedroogde en om hun moeder roepende dieren aantrok, zijn Survivor en Sunshine vrijgekocht van de boer en bij Melief terecht gekomen. De opvang realiseert zich terdege dat het opvangen van 2 kalfjes geen direct verschil zal maken ten opzichte van de vee-industrie; de vele andere kalfjes zijn immers in de stal achtergebleven en met hen ontelbaar veel lotgenoten. Maar wie kent niet het effect van een gekleurde druppel in helder water? Survivor is niet meer ‘zomaar een industriekalfje’; hij heeft nu een naam en een gezicht. Wat zou het geweldig zijn als juist dit stiertje mensen ertoe kan bewegen minder gebruik te maken van het doorgedraaide consumptiepatroon!

Kalfje Sunshine net binnen bij Melief

COLUMN YVONNE KROONENBERG

Willem Alexander zei het al: linten knippen kan heel belangrijk zijn, het is maar net om welk lint het gaat. Onlangs heb ik er een geknipt. Het was voor een fototentoonstelling over het leven van dieren in de voedselindustrie. Het Vergeten Dier heet de tentoonstelling en laat in een rij manshoge lijsten afbeeldingen zien hoe het leven van plofkippen, vleesvarkens, geitekaasgeiten, melkkoeien en kalveren is: beroerd. Er hangen foto's van vissen die in een net uit de zee zijn gesleept en van een konijn dat doodsbang zit te wachten op de slacht terwijl hij ziet wat er met zijn collega's gebeurt. Konijnen zijn niet dom. En vissen kunnen net zo goed pijn voelen als mensen.

**Konijnen zijn niet dom.
En vissen kunnen net
zo goed pijn voelen als
mensen.**

Het is goed dat die foto's er zijn. De meeste mensen denken nooit aan dieren wanneer ze vlees of vis eten. Ze trekken een frikadel uit een automaat, ze proppen een broodje bal in hun mond, eten een bak kibbeling. Geen idee wat dat is, kibbeling, maar het smaakt zout en vet en het kost niet veel. Toch leven we niet in een maatschappij waar ieder medeleven, ieder gevoel is afgestompt. Door dat ik beschikbaar ben voor linten en toespraken kom ik geregeld in contact met mensen die het wel degelijk wat uitmaakt hoe dieren leven. Dat zijn er

YVONNE KROONENBERG

Sinds begin 2011 is Yvonne Kroonenberg, auteur van o.m. het boek 'Alleen de knor wordt niet gebruikt', beschermvrouw van de varkens bij Stichting Melief. Want graag geeft zij,

waar ze kan, steun aan de opvang waar de varkens, na vaak een ellendig verleden, ieder hun eigen gezicht mogen laten zien. Iets wat volledig ontbreekt bij vleesvarkens.

best veel. Sommigen maken deel uit van actiegroepen, anderen zijn donateur of hebben gewoon belangstelling voor de wereld om hen heen. De fototentoonstelling was een laatste cadeau van een vrouw die wist dat ze spoedig zou overlijden. Dit was haar laatste wens. Ik sprak met haar beste vriendin die bij de opening aanwezig was. 'Mensen zoals zij maken de wereld beter,' zei ze. Ik knikte en vroeg of ze Melief kende. Ze had er inderdaad van gehoord. Ik vertel vaak over Melief, omdat die stichting mij misschien wel het liefst is. Daarmee bedoel ik niets ten nadele van andere groeperingen te zeggen! Die zijn soms effectiever, efficiënter, meer omvattend. Maar Melief ligt me na aan het hart omdat daar, op de Gnadenhof iedere dag opnieuw poep wordt geruimd, wonden worden verzorgd, eten wordt uitgedeeld aan dieren die van alle kansarme wezens nog de minste zijn.

Ik ken in ieder geval geen andere hulpbieders die zich het lot van hanen aantrekken en van onzindelijke honden. Je moet wel een engel zijn om je zelfs over die dieren te ontfermen, twee engelen. Officieel ben ik alleen beschermvrouw van de varkens op de Gnadenhof, maar ik voel me bij alle bewoners daar betrokken en dat houd ik niet geheim.

**De fototentoonstelling was een
laatste cadeau van een vrouw die
wist dat ze spoedig zou overlijden.**

Laatst stond ik te schuilen voor een enorme stortbui. Ik was een portiek ingevlucht waar twee jonge mannen elk met een glas bier in hun hand, net als ik, bedenkelijk naar de lucht stonden te kijken. Ik keek achter mij of daar misschien een café was, maar we stonden in het portiek van een schoenenwinkel.

'Hoe komen jullie aan bier?' vroeg ik. 'Uit het café verderop,' legden ze uit, 'we zaten dáár te eten, in het vegetarische restaurant en daar hebben ze geen vergunning. Dus halen we bij de burens wat te drinken.' 'Leuk dat jullie vegetariërs zijn,' zei ik verrast. 'Ik ben maar half vegetarisch,' bekende een van de jongemannen, 'ik eet zo min mogelijk vlees, maar af en toe heb ik er trek in. Maar ik koop alleen biologisch hoor!' We hadden het even over het lot van dieren. 'Steeds minder mensen eten vlees,' zei de deeltijd-vegetariër. 'Ik hoop het,' antwoordde ik. De regen hield op en ik vervolgde mijn weg. Af en toe is er al een betere wereld.

**Melief ligt me na aan het hart omdat daar, op de Gnadenhof
iedere dag opnieuw poep wordt geruimd, wonden worden
verzorgd en eten wordt uitgedeeld aan dieren die van alle
kansarme wezens nog de minste zijn.**

MARINUS

Marinus staat symbool voor alle 'waardeloze haantjes' die Melief rijk is, te weten: meer dan 300! Het komt helaas vaak voor dat men een kuikentje koopt bij een fokker in de veronderstelling dat dit een kip wordt, terwijl het een haan blijkt te zijn. Een haan in een woonwijk is vaak voor zowel de eigenaar als de buren een last, omdat het dier al vroeg in de ochtend -zeker in de zomer- gaat kraaien. En dit geluid kan een haan lang volhouden, zeker als er soortgenoten in de nabije omgeving zijn! Het gevolg is helaas niet zelden dat de jonge hanen worden 'gedumpt' langs de kant van de weg, op een begraafplaats, of in het bos in de ijdele hoop dat de dieren zichzelf zullen kunnen redden. Veel van de dieren sterven vervolgens door de kou, in het verkeer, door verhongering, of ze komen in handen van baldadige jeugd. Marinus was hetzelfde lot bezegeld: hij is uit de auto gezet, omdat hij voor overlast zorgde. Melief huisvest naast Marinus honderden soortgenoten, waar ze allemaal naast elkaar kunnen leven, genoeg ruimte hebben en bovendien naar hartenlust kunnen kraaien!

Puur Plantaardig Verrassend lekker

Bill Clinton viel er 40 kilo door af, Oprah Winfrey wijdde er een complete uitzending aan. Amerika is in de ban van de Puur Plantaardig-lifestyle. Bekende artsen, topkoks en fotomodellen: ze gaan allemaal voor deze lekkere, makkelijke, gezonde manier van eten voor people, planet, profit. Bekende televisiepersoonlijkheid en bestseller-auteur Antoinette Hertsenberg en foodie en culinaire duizendpoot Jacinta Bokma brengen deze lekker slanke, lekker snelle keuken naar Nederland.

De Volkskrant: 'Puur Plantaardig van Antoinette Hertsenberg en Jacinta Bokma komt precies op tijd. Een watertandend lekker boek (...) verrassend, inspirerend, eenvoudig te maken en snel klaar.'

Lekker, makkelijk, snel en origineel koken zonder dierlijke producten, kan dat? Ja, dat kan! Dit boek verleidt je tot een zeer gezond en slank dieet, zonder dat je ook maar iets mist. Het daagt je uit tot ongekende creativiteit in de keuken. En elke dag dat je kookt uit dit boek draag je bij aan een mooiere wereld! Een boek dat uitdaagt ieder recept uit te proberen, met makkelijke ingrediënten. Puur Plantaardig laat je gasten er en passant achter komen – en zich verbazen – dat er geen vlees, vis, kaas, melk en eieren zijn gebruikt!

Groene raw food gazpacho

Deze gazpacho is supersnel klaar; in Puur plantaardig staan nóg drie koele, zomerse soepen. Een heerlijk gezond groen 'soepje', dat perfect is als lunch, voorgerecht of als onderdeel van een picknick. Voor 4 personen, bereidingstijd: 5 minuten.

Pers de sinaasappels en de citroen uit. Snijd de komkommer in blokjes, snijd het lente-uitje in stukken en halveer de tomaten. Voeg alle ingrediënten bij elkaar en pureer het met 1 glas koud water tot een gladde soep. Proef de soep en voeg eventueel nog wat zout en peper toe.

2 sinaasappels

1/2 kleine citroen

1/2 komkommer

2 lente-uitjes

8 kleine tomaten

250 gr verse spinazie

3 eetl. verse oregano

3 eetl. verse tijmblaadjes

1 teentje knoflook uit de knijper

scheutje chili-olie

6 eetl. olijfolie extra vergine

1 theel. komijnpoeder

1-2 theel. kurkuma

kruidenzout en 4-seizoenpeper

Gegrilde groenten uit de oven

Zo simpel, zo heerlijk en het past bij vrijwel alle pastagerechten: dit kun je een paar keer per week maken, zonder dat het ooit verveelt. Je hoeft niet alle groenten te gebruiken: maak de ene dag bijvoorbeeld een combinatie van aubergine, rode ui en paprika en de andere dag courgette, tomaten en maïs. Voor 5-6 personen, bereidingstijd: 5-10 minuten, afhankelijk van de hoeveelheid groenten + 35 minuten oventijd.

Verwarm de oven voor op 200 °C. Verwijder de steel van de aubergine en snijd hem in de lengte in dunne plakken. Bestrooi iedere plak aan beide kanten licht met zout en leg ze om en om op keukenpapier tot je een hele stapel krijgt. Dek de plakken af met een plank en zet daarop iets zwaars. Snijd de paprika in brede repen en de courgette in plakken. Pel de uien en snijd ze in vieren (als ze erg groot zijn in smallere parten). Meng alle groenten in een braadslede of grote, lage ovenschaal. Knijp de knoflook erboven uit. Wrijf de koriander met de kruiden in een vijzel fijn en schep ze door de groenten. Besprenkel het geheel met wat olijfolie. Verwijder het keukenpapier tussen de aubergineplakken. Leg ze in een aparte braadslede of ovenschaal naast elkaar en besprenkel ze ruim met olijfolie. Verdeel de olie met je vingers over de aubergine. Schuif beide ovenschalen in de op 200 °C voorverwarmde oven en bak de groenten 30-35 minuten. Serveer meteen, bijvoorbeeld samen met de frittata uit kookboek Puur Plantaardig.

1 aubergine

1 rode paprika

1 courgette

tomaten aan de tak

2-3 rode uien

2 teentjes knoflook

1 eetl. korianderkorrels

**paar takjes tijm en/of rozemarijn of
1 eetl. gedroogde Italiaanse kruiden**

olijfolie

Op haar 70e verjaardag bracht Lenie 't Hart van Zeehondencrèche Lenie 't Hart in Pieterburen een bezoek aan de opvang van Melief. Omdat Lenie's reactie op de opvang ontzettend positief was, heeft Melief haar, als expert op het gebied van zeehonden, gevraagd of zij beschermvrouw van de roedel *landhonden* wilde worden. Waarop zij direct 'ja' antwoordde! Lenie promoot het werk van Stichting Melief waar en wanneer ze kan.

Lenie 't Hart is een Nederlandse dierenverzorgster en dierenactiviste. Ze vangt sinds 1971 zieke en verzwakte zeehonden op in de Zeehondencrèche in Pieterburen, welke zij heeft opgericht. De crèche heeft zich inmiddels ontwikkeld tot uniek en echt zeehondenziekenhuis. Naast de medische behandeling van zeehonden worden daar ook rondleidingen, exposities en voorlichting gegeven over de problemen van de zeehond en zijn milieu aan bezoekers. Meer weten? Kijk dan op WWW.ZEEHONDENCRECHE.NL

Een tijdje geleden wilde ik op mijn verjaardag eens iets anders doen. Ik had toevallig van jullie Stichting Melief gelezen en het leek me wel leuk om daar een kijkje te komen nemen. Ik stelde me er eerlijk gezegd niet zo heel veel van voor: twee dierenliefhebbers die wat met zielige bestjes klooiden. Maar dat pakte heel anders uit!

Ik wist niet wat ik zag, toen ik het ruime terrein rond de boerderij opliep. Ik werd meteen omstuwd door tientallen vrolijke hondjes, waarvan sommige met protheses, die hen kennelijk totaal niet hinderden. En hoe verder ik liep, hoe verbaasder ik werd. De enorme hoeveelheid dieren: veel meer dan duizend. De enorme verscheidenheid: honden, katten, geiten, varkens, kippen, eenden, noem maar op. De netheid van het uitgestrekte terrein. De rust en het geluk dat deze dieren uitstraalden.

Al die dieren hadden één ding gemeen: ze waren afgedankt. Gedumpt als oud vuil. Niet meer van nut voor hun baasjes. Een operatie was te duur of niet meer de moeite waard. Sommigen waren slachtoffer van een aanrijding en achteloos achtergelaten. Anderen waren mishandeld.

Terwijl ik met jullie over het terrein en door de stallen liep, merkte ik dat alle dieren op jullie gesteld waren. Maar ook dat jullie ze allemaal kennen. Hoe is het mogelijk: zoveel dieren, en die toch allemaal te kunnen blijven zien als individuen.

Ik heb enorm veel bewondering voor jullie inzet en voor jullie dierenliefde. Dankzij jullie werk - en ik heb gezien dat dat dag en nacht doorgaat - geven jullie al die dieren een tweede, derde, in ieder geval laatste kans op een rustig, respectvol en zo gelukkig mogelijk leven. Jullie werk is een statement. Een aanklacht tegen al diegenen die in onze wegwerpmaatschappij een dier als gebruiksvoorwerp beschouwen dat weg moet als het geen nut meer heeft. Jullie houden van die dieren als individuen. Jullie geven ze zorg en aandacht. En daarmee krijgen ze een gezicht.

Dank jullie wel dat jullie dit doen.

Ik hoop dat jullie het nog heel lang blijven volhouden.

Ik vind dat iedereen jullie prachtige werk moet gaan steunen. Alle mensen die van dieren houden moeten donateur worden. Daar ga ik mijn best voor doen. Zelf ben ik ook meteen donateur geworden. Ik kom vast nog vaak kijken.

Lenie 't Hart

De inzet van donateur Annie Scheffer

HOE KEN JE MELIEF?

Ik heb Melief leren kennen door iemand die al donateur was. Ik heb altijd veel huisdieren gehad, maar door omstandigheden kon ik, nadat mijn laatste huisdier was overleden, geen nieuwe verzorgen. Doordat ik toen Wilson bij Melief kon adopteren, had ik toch het gevoel dat ik wat kon betekenen voor één van hen. Mijn huisdieren kwamen altijd uit het asiel of waren gered via de dierenarts van euthanasie. In principe was mijn huis altijd al een 'Melief in het klein'.

DONEER JE EEN BEDRAG, OF HEB JE EEN DIER GEADOpteERD? WELK DIER EN WAAROM?

Ik heb momenteel 1 dier geadopteerd, namelijk koetje Isabella. Toen de kalfjes Survivor en Sternchen bij Melief kwamen, heb ik voor Sternchen gekozen. Zij was zo zwak en Marc en Lothar hebben gevochten voor haar leven. Ook de dierenarts heeft er heel veel zorg aan gehad. Dus de keus was niet zo moeilijk, hier kon ik mijn steentje bijdragen. Helaas is Sternchen toch overleden, waarschijnlijk door een maagkanteling. Niemand had dat verwacht, zij was al weer zo vrolijk en huppelde dor de wei met Survivor. Het was een plezier om te zien. Daar werd je vrolijk van en het bewees des te meer met hoeveel liefde er voor haar was gestreden. Na Sternchen is mijn adoptie overgegaan op Isabella.

HEB JE EEN IDEE WAARVOOR JE GELD PRECIES WORDT GEBRUIKT?

Ja, nou en of. Er lopen momenteel ongeveer 1200 dieren rond. Als ik alleen al denk aan het voer, de dierenarts, het onderhoud van de stallen, de materialen daarvoor... Dan vraag ik me wel eens af: 'Mannen, hoe kunnen jullie het redden?' Het is iedere maand weer passen en meten en hopen dat er meer donateurs/adoptief ouders bijkomen.

KOM JE WEL EENS BIJ DE OPVANG? ZO JA, HOE VAAK EN HOE ERVAAR JE DIT?

Ik kom minimaal 1x per jaar in Sögel op de open dag, vorig jaar 2x. Ik zou heel graag vaker willen gaan, maar

ik heb zelf geen auto en met het openbaar vervoer is geen doen. Het is bijna een wereldreis. Ik vind het geweldig om daar te zijn. Om te zien hoe de dieren het naar hun zin hebben. Daar zie je alles door elkaar heen lopen...kippen, katten, honden, varkens, noem maar op. Als je ze zo ziet, kun je je bijna niet voorstellen dat de meesten daar halfdood afgeleverd zijn en nu het mooiste leven van de wereld hebben. Ik word daar blij van.

DOE JE NAAST JE DONATIE AAN MELIEF NOG MEER VOOR DIEREN?

Ja, ik probeer zoveel mogelijk geld in te zamelen, door te collecteren, spullen te verkopen, avondjes te organiseren, dierenwinkels te bezoeken om extra voer te krijgen, loten verkopen en folders uit te delen.

HEB JE ZELF OOK DIEREN? ZO JA, WAT VOOR DIEREN?

Ik heb 3 waanzinnige katten. Deze zijn als katten, met ieder een heel triest verhaal als achtergrond, bij Melief terecht gekomen. Eén was zelfs stervend en dankzij de zorg van Marc en Lothar is dit een superkat geworden. Ik heb ze geadopteerd en ik heb er geen minuut spijt van gehad. Want ondanks dat er geen moeder in het spel was, hebben ze bij Melief zo'n goede opvoeding en begeleiding gekregen, waar 99% van de fokkers niet tegenop kunnen.

WAT ZOU JE MELIEF TOE WILLEN

WENSEN?

Ik zou Melief heel veel nieuwe donateurs en adoptieouders toe willen wensen, zodat de financiële zorgen minder worden. Maar bovenal zou ik voor Melief wensen dat men beter nadenkt voor men een huisdier neemt en zijn of haar verantwoordelijkheid voor het dier zelf neemt en het niet als een wegwerp product beschouwt. Want dat zou heel veel dierenleed verminderen: dat leed dat Marc en Lothar steeds maar weer opnieuw op hun schouders nemen om het dier een dierwaardig en vrolijk leven te geven.

EEN LEVEN ZOALS HET LEVEN HOORT TE ZIJN.

Plato

Bijna onherkenbaar is Plato op de foto's die er van hem zijn gemaakt toen hij net bij Melief kwam wonen. Plato is 12 jaar oud als een maatschappelijk werker naar Melief belt, met de mededeling dat ze zich ernstige zorgen om hem maakt. Ze vertelt dat de hond in het gezin dat ze begeleidt 'erg mager is en bijna niet buiten komt'. Als ze op advies van Marc en Lothar de eigenaresse van het dier ertoe heeft kunnen bewegen de hond af te staan, komt ze hem niet

veel later brengen. 'Erg mager' blijkt bijna een understatement: Plato is letterlijk vel over been. Ondanks de bedroevende omstandigheden waarin hij heeft geleefd, is Plato een hond die veel vertrouwen lijkt te hebben in mensen en ontzettend lief en aanhalig is. Amper een week na zijn aankomst bij Melief, is Plato al 2,5 kilo aangekomen en inmiddels zijn er daar nog wel enkelen bijgekomen ..!

HET HUIDIGE PROJECT: DE DAKPANNEN

De boerderij die in najaar 2006 gekocht werd, had al 2 jaar lang leeggestaan. Hierdoor, maar ook door het feit dat de boerderij een geheel andere bestemming kreeg, stonden en staan er veel projecten op stapel. Het huidige project is de vervanging van de dakbedekking van de stallen. Het volledige dak van de boerderij is hard aan vervanging toe vanwege ernstige lekkage en slijtage. Het gaat om de vervanging van de dakbedekking van de boerderij/stallen met een oppervlakte van 635 m2. Al in 2007 is een deel van het dakpakket boven de honden-, kippen en kattenstal vervangen aan de windzijde, zodat het niet in kon waaien.

Inmiddels zijn echter ook de panlatten aan het weggroten, met als gevolg dat de dakpannen langzaam naar beneden zakken. Dit proces is nog extra versneld door de regelmatige sneeuwpakketten van de afgelopen winters. Op sommige plaatsen in de nok is zelfs daglicht te zien, soms al ter breedte van 10 centimeter. Vanzelfsprekend zorgt dit voor veel lekkage. En de regen die langs de dakbalken loopt, versnelt ook nog eens het verrottingsproces. Het dak boven het hoofd is natuurlijk van essentieel belang voor de dieren. De veilige en droge onderkomens van de dieren zijn in het geding, doordat het dak van de stallen lekt. Daarbij bestaat er een kans op instorting, waarbij de veiligheid van de dieren natuurlijk direct in gevaar komt...Marc en Lothar hebben verschillende offertes opgevraagd en met elkaar vergeleken. Hieruit is naar voren gekomen dat er een bedrag tussen de € 55.000,- en € 75.000,- zal moeten worden neergeteld voor de vervanging van het gehele dak.

AANGEZIEN HET VOLLEDIGE DAK VAN DE BOERDERIJ HARD AAN VERVANGING TOE IS VANWEGE ERNSTIGE LEKKAGE EN SLIJTAGE, KWAM YVONNE KROONENBERG MET EEN UNIEK IDEE: ZE WIL MEE HELPEN SYMBOLISCH DAKPANNEN TE SPAREN DIE PARTICULIEREN OF BEDRIJVEN KUNNEN SPONSOREN, ZODAT DE DIEREN VOOR ALTIJD DROOG KUNNEN VERTOEVEN IN DIT DIERENPARADIJS.
WILT U OOK EEN DAKPAN SPONSOREN? KIJK DAN OP WWW.STICHTINGMELIEF.NL

Er zijn echter ook al de nodige doelen bereikt: In 2010 zijn er quarantainestallen geplaatst, waardoor zieke dieren in alle rust behandeld en geobserveerd kunnen worden. Daarnaast is er een waterput geboord waardoor er op verschillende plekken kranen konden worden aangelegd. Dit maakt het werk minder zwaar en gemakkelijker. In de nabije toekomst moet er een geschikte quarantaineruimte voor de katten worden gerealiseerd. Hierbij moet ook een keuken worden gebouwd, waar warm water ter beschikking is. Momenteel wordt de dagelijkse afwas met de tuinslang gedaan. Ook zijn er veel staldeuren aan het rotten en die zijn aldus hard toe aan vervanging.

Even voorstellen...

Vrijwilliger Marion

Mijn man en ik hadden in Sögel een stuk grond gekocht om een huis te laten bouwen. Op internet ben ik informatie gaan zoeken over de omgeving en zo kwam ik bij Melief terecht. Ik was meteen helemaal onder de indruk! De verhalen op de site zijn zo mooi en ontroerend geschreven... Ik dacht: 'daar zou ik wel willen helpen.' In het eerste jaar dat ik in Sögel woonde, ben ik naar de open dag geweest. Later heb ik gevraagd of het mogelijk was om vrijwilliger te worden en dat is gelukt.

Ik maak 2 x per week de kattenstal schoon, namelijk elke dinsdag een kleine beurt en op donderdag een grote beurt. Dat houdt onder meer in dat alle dekontjes worden gewassen, alle mandjes worden afgewassen en de krabpalen worden gestofzuigd. Dinsdags is het circa 4 uur en donderdags 6 á 7 uur werk, want tussendoor moet er natuurlijk ook met de dieren geknuffeld worden! Ze vinden het altijd heel gezellig als we zo bezig zijn. Op donderdag heb ik hulp van Lisa die van half 10 tot 12 uur helpt. Zaterdag is er open huis van 2 tot 4 uur en dan val ik ook wel eens in om bezoekers te ontvangen. Als er zich een onverwachte situatie voordoet waarvoor ik moet komen, dan doe ik dat ook altijd. Ik vind het echt heerlijk om te helpen op de boerderij. De dieren zijn ook blij als je bezig

bent en je krijgt er zoveel liefde voor terug. Het is altijd heel gezellig bij de katten; ze vragen veel aandacht en ze zijn altijd heel aanhalig. Tussendoor maak ik echt tijd vrij om met ze te knuffelen en dat wordt zeker in dank afgenomen! Ik zou niet zonder Melief kunnen. Het contact met alle dieren en met Lothar en Marc is een stuk van mijn leven geworden. Het hoort er echt bij. Ik heb ook 2 dieren op afstand geadopteerd, namelijk hondje Moppie en poesje Poekie. Ze zijn allebei slechtziend, maar wel heel schattig. Ik heb zelf ook 2 honden: Nina een teckeltje

van 11 jaar oud en Bowie een kleine, rasloze zwarte jongen van ongeveer 4 jaar oud. Bowie heb ik via Melief. Hij heeft een aantal weken op straat geleefd en is 2 jaar geleden bij Melief gebracht. Mijn oudste teckeltje van bijna 16 hebben we afgelopen november helaas in moeten laten slapen. Ik ben verder ook nog donateur van verschillende dierenorganisaties, zoals Stichting Aap. Daarnaast ben ik actief op Facebook, samen met een groep andere dierenliefhebbers. Ik probeer daar ook mijn steentje bij te dragen. Het onrecht tegen dieren kan

ik niet verdragen en ik probeer er altijd iets tegen te ondernemen. Dierenleed is echt heel verschrikkelijk en afschuwelijk.

Ik hoop zelf nog heel lang bij Melief als vrijwilliger te zijn en zou het ook heel fijn vinden als er meer mensen kwamen helpen. Er is zoveel werk te doen. Helaas is het aantal vrijwilligers niet groot en moeten Marc en Lothar heel veel werk alleen verzetten. Ze doen dit met heel veel liefde en inzet, maar het zou prettiger zijn als er meer hulp zou zijn.

Het is zo'n fantastische locatie... Als je ziet hoe de dieren leven in vrijheid en hoe goed ze verzorgd worden. Ondanks het feit dat ze allemaal een heel triest verleden hebben, kunnen de dieren bij Melief een gelukkig leven leiden. Het zou heerlijk zijn als het dak voor de winter gemaakt is. En er zijn ook nog andere dingen die veranderd moeten worden, maar alles kost heel veel geld. Lothar en Marc verdienen het dat iedereen met Melief kennis gaat maken, want het is iets unieks!

Ik zou niet zonder Melief kunnen. Het contact met alle dieren en met Lothar en Marc is een stuk van mijn leven geworden.

Goldin

De opvang huisvestte al enkele pony's, maar een paard liep er nog niet rond. Een noodkreet van een de toenmalige eigenaar van merrie Goldin bracht hier verandering in. Goldin, voormalig succesvol springpaard en fokmerrie, zou op 31-jarige leeftijd moeten worden ingeslapen. Haar eigenaar kon haar vanwege financiële problemen niet langer houden en daarom luidde Melief de noodklok: als er 20 mensen bereid zouden zijn om 10 Euro per maand te doneren voor Goldin, dan zou ze bij Melief kunnen worden opgevangen. Slechts één dag later hadden al 19 mensen hun financiële steun toegezegd en de komst van het voormalige springpaard kon in gang worden gezet! Goldin bleek bij aankomst te mager te zijn en bovendien huidproblemen te hebben. Na onderzoek van de dierenarts werd duidelijk dat het huidprobleem niet besmettelijk was en daarom mocht Goldin tussen de andere dieren op de weide lopen. Amper een week later sloot Goldin al vriendschap met shetlandertje Clyde en inmiddels loopt ze hier rond als een mooie dame op leeftijd, die ontzettend van haar oude dag geniet!

Elke laatste zondag van augustus houdt Melief een open dag. Ook dit jaar zal er weer een open dag plaatsvinden en wel op zondag 25 augustus van 11.00 tot 17.00 uur. Omdat de opvang dit jaar 10 jaar bestaat, is deze dag natuurlijk extra feestelijk! Melief is elke zaterdagmiddag van 14.00 uur tot 16.00 uur open voor bezoekers, maar voor mensen die van ver moeten komen, is de open dag een uitkomst vanwege de langere openingstijden. U heeft dan ruimschoots de tijd om lekker tussen de

dieren te vertoeven, een (diervriendelijk) hapje mee te pikken en een kijkje te nemen op de kleine rommelmarkt. Ook

kunt u meedoen aan de tombola, waar elk jaar weer fantastische prijzen te winnen zijn! De opvang heeft

tot nog toe elk jaar nog gemiddeld 250 mensen mogen begroeten op de open dag en er mag dan ook gesteld worden, dat de open dag een gezellige en succesvolle traditie bij Melief is geworden. Hopelijk komt ook u dit jaar op zondag 25 augustus naar stichting Melief, waar u met eigen ogen kunt zien in welk paradijs de dieren, die ooit zo'n slecht leven hadden, terecht gekomen zijn! Uiteraard komen alle opbrengsten van de open dag direct ten bate van de dieren bij Melief.

Open dag bij Melief

Social media

Melief is actief op verschillende social media. Op Facebook wordt elke week de 'foto van de week' geplaatst en daarnaast is hier het laatste nieuws over de opvang te lezen. Via Twitter kunt u deze berichten ook volgen. Ook staan er regelmatig leuke filmpjes van de dieren bij Melief op YouTube.

Melief op YouTube
MeliefGnadenhof

Melief op Twitter
@GnadenhofMelief

Melief op Facebook
GnadenhofMelief

Melief op LinkedIn
stichtingmelief

Melief op Hyves
gnadenhofmelief.
hyves.nl

LinkedIn Dierenwelzijn Nederland

Sinds kort is Melief ook actief op LinkedIn. Dit is mede te danken aan LinkedIn Dierenwelzijn Nederland, kortweg LDN. LDN is actief sinds oktober 2008 en verzorgt 37 dierenwelzijngroepen op LinkedIn met in totaal ruim 40.000 groepsleden. LDN is opgericht door Donald van Doesburg Oosterbaan, de drijvende factor achter LDN, Aldert Hazenberg, oud voorzitter Hoofdbestuur van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren en David van Gennep, directeur van Stichting AAP. LDN beheert en modereert de LinkedIn groepen van onder andere WSPA NL, Stichting AAP, IFAW, PIEPvandaag.nl, VegetariërsBond, Linkdln paard, Stichting Dierenlot.... LDN wil de Nederlandse dierenwelzijnsorganisaties een vliegende start geven op LinkedIn. Het streven van LDN is om dierenwelzijnsorganisaties actief te krijgen op LinkedIn, een groter bereik te geven en met elkaar in contact te komen. Wil je meer weten? Kijk dan op:

www.dierenwelzijn-nederland.nl

Duizendpoot...

Vrijwilliger Betty

Circa 9 jaar geleden heb ik door een toenmalige vrijwilligster in Rockanje kennis gemaakt met Melief. Het begon met 1x per maand op zaterdag helpen, later werd dat elke zaterdag en toen kwam de verhuizing naar Duitsland. Ik ben er toen een aantal keren meerdere weken geweest en met een groepje hebben we de stallen “bedrijfsklaar” gemaakt. Het was wel een heel aparte ervaring en zwaar werk, maar er heerste een geweldige sfeer onder elkaar!

Dat was het begin van een echte vriendschap

Dat was het begin van een echte vriendschap met Lothar en Marc en enkele andere vrijwilligers. Ik ben penningmeester, doe de boekhouding en verdere financiële administratie en de donateuradministratie voor Melief. Ik vind het belangrijk laagdrempelig te zijn en probeer zoveel mogelijk onze adoptieouders (bijvoorbeeld bij het overlijden van hun adoptiedier) en donateurs persoonlijk te benaderen. Verder ben ik het verzamelpunt voor alle spullen die we van vele kanten krijgen en die we met een groepje op rommelmarkten, of via

het veilinghuis proberen te verkopen.

Helaas lukt het me niet meer om hele dagen stallen te schrobben, maar ik probeer op mijn manier toch mijn bijdrage te leveren

Zelf heb ik ook huisdieren. Tot april vorig jaar had ik 4 honden, maar tot mijn verdriet heb ik er het afgelopen jaar 2 moeten laten inslapen. Nu heb ik nog een zwervhondje uit Suriname en een uit Portugal. Verder hebben we van alles gehad: konijntjes, gerbils, ratten, degoes. En mijn dochter en schoonzoon hebben 4 katten, 3 uit het asiel en één aanlopertje van wie ze nooit het baasje hebben kunnen achterhalen. Die zie ik ook heel regelmatig.

Ik ben vrijwilliger bij de opvang, omdat ik in de eerste plaats gek op alle dieren ben en ik heb bij Melief een plek gevonden, waar je ook daadwerkelijk iets voor dieren kunt doen.

Helaas lukt het me niet meer om hele dagen stallen te schrobben, maar ik probeer op mijn manier toch mijn bijdrage te leveren. Ik heb voordat ik bij Melief betrokken raakte, ook vrijwilligerswerk gedaan in een asiel, maar daar vond ik het dierenwelzijn toch niet altijd voorop staan. En bij Melief gaat het 100% om de dieren. Gemiddeld ben ik denk ik zo'n 25 uur per week aan het werk voor de stichting. Als ik veel rommelmarktspullen aangeleverd krijg, soms wat meer. Ik vind het geweldig om op deze manier mee te kunnen werken om zoveel dieren een fijn leven te geven.

Bij Melief gaat het 100% om de dieren.

Het liefst zou ik nog meer willen doen, maar daar ontbreekt me de tijd voor. Wel ben ik (uiteraard) adoptieouder van dieren bij Melief, heb ik een adoptie-olifantje en –ezel via andere organisaties en ben ik donateur van diverse andere dierenorganisaties. Wat ik prachtig van Melief vind, is dat ik zeker ben dat er geen cent aan de strijkstok blijft hangen. Eigenlijk zou ik wensen dat een stichting als de onze niet meer nodig zou zijn, omdat alle dieren

toch wel een fijn leven zouden hebben. Maar dat is helaas een utopie. En daarom wens ik dat al onze trouwe donateurs, zonder wie Melief niet zou kunnen bestaan, ons blijven steunen en dat er nog meer mensen ons gaan steunen. Want met zoveel dieren blijft het toch altijd puzzelen met de inkomsten en uitgaven. Je hebt niet alleen te maken met de dagelijkse grote posten zoals voer, dierenartskosten e.d., maar ook met hoog nodige onderhoudskosten van de binnen- en buitenverblijven van de dieren.

Nog los van het feit dat we ook nog diverse projecten in gedachten hebben om de dieren een nog fijner leven te geven. En last but not least, zou het ongelooflijk fijn zijn, als we ons ook zouden kunnen permitteren dat er wat hulp in de opvang bij zou kunnen komen. Want wat Lothar en Marc presteren is bijna bovenmenselijk! Ik denk dat er maar weinig stichtingen zijn, waar zo veel werk voor zo veel (soorten) dieren met zo weinig mensen wordt gedaan.

Eigenlijk zou ik wensen dat een stichting als de onze niet meer nodig zou zijn

ZARA

Zara valt niet alleen op door haar vrolijke en speelse karakter, maar ook doordat zij het enige hondje bij Melief is, dat een rolstoeltje heeft. Zara heeft een hernia gehad waar ze in eerste instantie succesvol aan is geopereerd, maar enkele jaren na de operatie raakte zij alsnog volledig verlamd aan haar achterlijf. Het rolstoeltje zorgt er echter voor dat Zara minstens zo snel als de andere honden uit de roedel is, zo niet sneller! Vaak is zij de eerste die de bezoekers bij het hek komt begroeten. Zara is afkomstig uit België, waar zij verschillende eigenaren heeft gekend. Deze voormalige eigenaren hadden helaas één overeenkomst, namelijk dat ze losse handjes hadden. Toen Zara bij Melief kwam, was het een onzeker en onzindelijk hondje. Inmiddels valt zij gelukkig te omschrijven als enthousiast, onbezorgd en...snel!

COLUMN KAREN SOETERS

Eind vorig jaar is het er eindelijk van gekomen. Het stond al heel lang op mijn verlanglijstje, maar samen met Loretta Schrijver ben ik op bezoek geweest bij Stichting Melief. Wat een geweldig fijne ervaring was dat! Je moet er wat voor over hebben, want het is een end vanuit Amsterdam, maar dan heb je ook wel echt wat. Twee ongelooflijk lieve mensen, Marc Winter en Lothar Vermeulen, die daar vol overgave voor maar liefst meer dan duizend dieren zorgen. Geiten, hanen, katten, honden, hangbuikzwijnen, varkens, konijnen. Ganzen. een paard enzovoort enzovoort. En stuk voor stuk dieren met elk een bijzonder verhaal, die eigenlijk nergens anders meer terecht kunnen. Hoe bijzonder is dat! Zo kwam ik er een hondje tegen dat ooit van een man was met psychiatrische problemen. Beiden werden ziek maar men wist niet waarom. Bleek uiteindelijk dat de man zichzelf maar ook zijn hondje met olie injecteerde... Of het varken Engel, dat bijna letterlijk uit de lucht is komen vallen en vandaar ook haar naam. Melief ligt aan een drukke weg waar veel varkenstransporten langskomen. Dit idyllische plekje ligt namelijk, hoe bestaat het, tussen de bio-industrieën. Het contrast kan echt niet groter zijn. Engel is van zo'n passerende vrachtwagen afgevallen toen ze een big van 4 maanden oud was. Wat een geluk dat ze hier nu echt varken mag zijn. Ik heb de modderpoel bijna persoonlijk uitgeprobeerd, want de dieren willen maar wat graag geknuffeld worden. En dat laat ik mij geen twee keer

‘Het contrast kan echt niet groter zijn’

KAREN SOETERS

Karen Soeters is de oprichter van omroep PIEP! wat later is omgedoopt in intercommunity PiepVandaag.nl. In augustus 2007 werd zij benoemd tot directeur van de Nicolaas

G. Pierson Foundation. Zij was projectleider van de veelbesproken klimaatfilm ‘Meat the Truth’ Naast deze activiteiten is ze werkzaam als docent mediapsychologie aan de Hogeschool van Amsterdam.

“De beschaving van een volk valt af te meten aan de wijze waarop ze met dieren omgaan”

zeggen. Maar uiteindelijk toch ook best groot en vooral sterk, zo'n varken. Dus, een liefkozend duwtje terug en...inderdaad! Na een uitgebreide rondleiding door Marc, die wat mij betreft zo nog twee uur langer had mogen duren, liepen we over het erf terug richting het huis. Lothar was dieren eten aan het geven en ineens hoor ik hem JONAS roepen. Op dat moment komt er een allerschattigste uit de kluiten gewassen big naar hem toe rennen. Wat een ongelooflijk lief gezicht was dat. En Jonas bleek ook nog eens een enorm knuffelvarken te zijn. Ik was volstrekt verkocht. Nu had ik mij al voorgenomen een dier te adopteren maar, na deze aanblik was de keuze helemaal snel gemaakt. Jonas is het geworden. Zijn adoptiecertificaat hangt bij mij thuis op de koelkast.

Heerlijk om mij, bij het zien van zijn foto weer te realiseren, hoe fijn het is dat hij bij Melief mag wonen. Wat een contrast met al

die varkens, die in de bio-industrie een kort en ellendig leven leiden om vervolgens als het mee zit op een kort en als het tegenzit op een lang transport naar het slachthuis te gaan. Voor onder andere al die “andere” varkens wil ik strijden voor een betere wereld. Gandhi zei “De beschaving van een volk valt af te meten aan de wijze waarop ze met dieren omgaan” We moeten respectvol omgaan met dieren. Op de momenten dat ik achter mijn bureau weer eens rapporten lees over bijvoorbeeld de “productie” van varkens dan denk ik vaak aan Melief. Hoe daar de dieren, dieren mogen zijn met gevoelens en emoties en geen productiemiddelen, zoals ze in de industrie. Een dier is geen ding! Mij motiveert het beeld van Jonas, om mij nog meer in te zetten de wereld voor de dieren een beetje beter te maken.

Lieve Lothar en Marc, dank je wel voor jullie geweldige werk.

ENGEL

Misschien is het verhaal van Engel wel het meest bijzondere van alle dieren die er bij Melief rondlopen. Onderweg naar de slacht, tussen haar lotgenoten opeen gedrukt in een transportwagen, heeft zij het geluk gehad uit de wagen te vallen. Vlakbij de Friesenweg werd Engel gevonden door 2 mannen van de wegencontrole. Zij stelden Melief op de hoogte van het feit dat er een varken langs de kant van weg liep. Met wat handigheid en geduld lukte het om het varkentje, ongeveer 3 maanden oud, mee te krijgen naar de opvang. Na hersteld te zijn van haar wonden en stukje bij beetje gewend te zijn geraakt aan haar nieuwe verblijfplaats, was Engel klaar om naar de varkensweide te gaan. Hier werd ze gelukkig al snel opgenomen in de groep en inmiddels heeft ze haar eigen plekje in de groep verworven. En wat verschilt haar leven hier met het leven dat ze kende. In de vee-industrie zien varkens geen daglicht, ontbreekt het hen aan ruimte en afleiding en bovendien worden hun staarten zonder verdoving gecoupeerd. Bij Melief leeft Engel het leven dat elk varken zou moeten hebben: ze heeft alle ruimte, volop te eten, andere varkens om zich heen, en -niet te vergeten- een leven zonder angst!

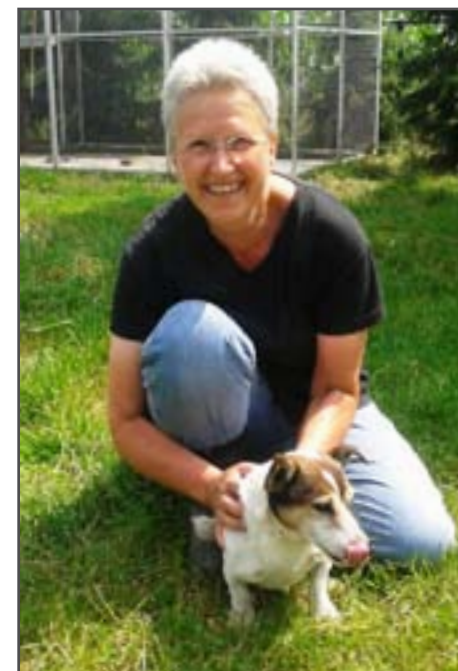

Ik ken Melief, doordat ik op een dag met de bus op de terugweg van een wandeltocht langs de opvang reed. Ik las 'Melief' op het dak en hierdoor werd ik toch wel nieuwsgierig. Er is nog wel een tijd overheen gegaan, voordat ik erachter kwam waar deze naam voor stond. Ik ben naar de open dag gegaan en hier heb ik Lothar en Marc gevraagd, of ik vrijwilligerswerk voor Melief kon gaan verrichten. Op 1 mei 2009 was mijn eerste werkdag.

In het dagelijks leven werk ik in een praktijk voor mensen met spraakstoornissen en ik wilde daarnaast heel graag iets met dieren doen. Zelf heb ik geen huisdieren, omdat ik vaak van huis ben en het werken bij Melief is daarom een heel mooi alternatief. Ik geniet van het zware lichamelijke werk en bovendien vind ik het ook belangrijk om te helpen. Het is ook leuk te zien, hoe een verwaarloosd dier langzaam

Ulrike

Ik vind het
belangerijk
om te helpen

gelukkig wordt. Bovendien hoef ik op deze manier niet naar een sportschool en blijf ik door het werk bij Melief –hopelijk- nog langer gezond!

Ongeveer 3 zaterdagen per maand help ik 's middags mee. Ik maak verschillende stallen schoon, ik breng de dieren voer en water en borstel zo nu en dan de vacht van een paard of van een hond. Daarnaast vertaal ik 2 keer per jaar de nieuwsbrief en (bijna) ieder verhaal voor de Duitse homepage.

Ik hoop dat Lothar en Marc dit zware werk nog lang kunnen doen, ze er plezier in blijven hebben en dat ze niet te veel zorgen hebben. Voor alle dieren die er zijn en die nog zullen komen, zal Melief in ieder geval het grootste geluk in hun leven zijn. En verder hoop dat er altijd genoeg vrijwilligers zullen zijn om te helpen ondersteunen!

Vrijwilliger worden bij Melief?

Melief is altijd op zoek naar enthousiaste vrijwilligers! U kunt in dit magazine de verhalen lezen van verschillende vrijwilligers en Melief hoopt, dat ook u enthousiast bent geworden van hun verhalen. Kunt u enkele uurtjes per week of een dag per maand missen, vindt u het leuk om met dieren om te gaan en houdt u van aanpakken? Er is altijd genoeg te doen bij de opvang! Hierbij kunt u denken aan het vegen en schoonspuiten van de stallen, uitmesten, het verversen van hooi en stro en het voeren van de dieren. Kom gerust langs om mee te helpen en meld je aan!

Dodo

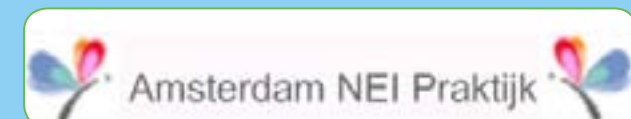
Ook Dodo heeft een metamorfose ondergaan sinds ze bij de opvang verblijft. De vaste dierenarts van de dieren bij Melief moest al eerder haar staartje amputeren en amper 2 maanden later moest één van haar voorpoten hetzelfde lot ondergaan. Dodo is vermoedelijk aangereden en ze werd gewond bij de dierenarts binnen gebracht. Ze bleek niet gechipt en ook meldde er zich geen eigenaar, maar toch twijfelde de dierenarts niet om haar te opereren en op die manier een nieuwe kans te geven. En die kans heeft ze met al haar drie poten aangegrepen! Dodo is een ontzettend energiek en tevreden katje, dat zeker niet onderdoet voor de andere katten op het erf. Ze lijkt na de amputatie van haar poot zelfs beter te lopen dan voorheen en ze geniet zichtbaar van de ruimte die ze bij Melief tot haar beschikking heeft.

Woord van dank

Zonder uw steun was het niet mogelijk de afgelopen tien jaar duizenden dieren te kunnen helpen. Hierbij wil Melief iedereen bedanken die de afgelopen tien jaar het werk van de opvang mede mogelijk heeft gemaakt. Zonder donateurs en adoptieouders, alle vrijwilligers die zowel op de opvang zelf als 'achter de schermen' hun steentje bijdragen en natuurlijk de sponsors zou het niet mogelijk zijn geweest om zoveel dieren op te kunnen vangen. Ook bedankt Melief u als lezer van dit magazine. In het bijzonder bedankt Melief alle mensen die aan dit magazine mee hebben gewerkt. Melief hoopt mede door dit jubileummagazine, meer naamsbekendheid te verkrijgen en meer donateurs en sponsors te mogen verwelkomen, zodat de Stichting de komende jaren kan blijven voortbestaan!

Alle personen, donateurs, sponsors die
Melief een warm hart toedragen

Stichting
Melief

Stichting Melief kan uw steun goed gebruiken!

Het geld dat Melief ontvangt, komt geheel ten goede aan de dieren en alle kosten die hun verzorging en huisvesting met zich meebrengt.

U kunt de melief steunen op verschillende manieren, namelijk:

- Donateur worden voor ten minste 15 Euro per jaar;
- Een eenmalige gift doen;
- Adoptie op afstand van een dier * ;
- Een adoptiedier cadeau doen* ;
- De stichting een bedrag na te laten;
- Jaarlijks fiscaal aantrekkelijk te doneren via een notariële akte;
- Oude en/of kapotte mobiele telefoons in te zamelen voor Melief;
- Setje(s) ansichtkaarten van de dieren van Melief via de website te kopen;
- De jubileumtas van Melief te kopen;
- Deelnemen aan het Charity Buffet bij 'de Oude plek' te Rotterdam, dat gemiddeld eens per 6 maanden plaatsvindt.

Op de website kunt u een machtigingsformulier invullen waarop u kunt aangeven welk bedrag u wilt doneren en met welke frequentie. Met dit formulier machtigt u tevens stichting Melief het door u aangegeven bedrag van uw rekening te schrijven.

U kunt uw jaardonatie of adoptie op afstand uiteraard ook zelf regelen met een periodieke afschrijving via internetbankieren. U kunt uw bijdrage storten op:

Rekeningnummer: 21.21.71.445 (Triodosbank)

IBAN: NL48TRIO0212171445

BIC: TRIONL2U

t.n.v. Stichting Melief te Rotterdam

Ook kunt u een bijdrage van 10 Euro per dakpan overmaken ten behoeve van de vervanging van het dak. U kunt uw bijdrage storten op:

ASN-spaarrekening 95.76.03.851

IBAN: NL43SNSB0957603851

BIC: SNSBNL2A)

t.n.v. Stichting Melief te Rotterdam o.v.v. naam en (e-mail)adres.

Heeft u wellicht zelf een leuk idee betreffende een inzamelactie, kent u bedrijven die goede doelen sponsoren, of weet u een andere manier om stichting Melief te steunen? Alles is welkom. Melief is blij met uw steun!

*Op de website van stichting Melief kunt u lezen hoe dit in zijn werk gaat.